

активно інвестують в інновації, здатні залучити талановитих працівників, інвесторів та партнерів, які наділять їх візію або підтримають їх інноваційні проекти. Інноваційний менеджмент у стратегії підприємства завдяки створенню стійкого розвитку, дозволяє компанії протистояти викликам та зберегти свою конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Отже, сутність інноваційного менеджменту в стратегії підприємства відбувається в постійному пошуку нових ідей, їх впровадження та використання для досягнення стратегічних цілей та забезпечення стійкого розвитку організації. Інноваційний менеджмент змінює стратегічний розвиток підприємства, сприяючи його здатності адаптуватися до середовищі, використовувати нові можливості та впроваджувати ідеї для досягнення конкурентних переваг.

Література

1. Пузирьова П. В. Основні положення розробки і реалізації фінансової стратегії суб'єктів бізнесу в умовах сталого розвитку / П. В. Пузирьова // *Modern scientific research: achievements, innovations and development prospects : the 9th International scientific and practical conference, Berlin, Germany, February 20-22, 2022.* – MDPC Publishing, Germany, February, 2022. – P. 385-391.

2. Халіляєва О. В. Сутність та значення економічного потенціалу, його місце в економіці країни: сучасний аспект в умовах сталого розвитку / О. В. Халіляєва, П. В. Пузирьова // *Формування ринкових відносин в Україні.* – 2021. – № 12 (247). – С. 33-40.

3. Гнатенко І. Сучасні управлінські та інформаційно-безпекові підходи формування інноваційного кластерного угруповання в умовах COVID-19 на засадах сталості, децентралізації та євроінтеграції / І. Гнатенко // *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації.* – 2021. – № 1-2. – С. 68-77.

4. Гнатенко І. Управлінські, маркетингові та фінансові підходи оцінювання соціо-еколого-економічного ефекту взаємодії підприємств в умовах зміни споживчих переваг / І. Гнатенко // *Економічний дискурс.* – 2021. – № 1-2. – С. 111-121.

5. Довбуш В. І. Значення ІТ-компаній для економіки України та їх специфіка для цілей бухгалтерського обліку / В. І. Довбуш, П. В. Пузирьова // *Формування ринкових відносин в Україні : зб. наук. пр.* – 2020. – № 5 (228). – С. 26-31.

6. Гнатенко І. А. Моделювання сценаріїв стійкого розвитку підприємств в умовах глобалізації та діджиталізації: управлінський аспект / І.А. Гнатенко // *Інвестиції: практика та досвід.* – 2021. – № 16. – С. 20-25.

УДК 378

Т. Белялов, В. Кохно

Київський національний університет технологій та дизайну

ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ В ОСВІТІ, НАУЦІ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Цифрова трансформація є глибоким інтегративним процесом, спрямованим на трансформацію суспільства та економіки через впровадження цифрових технологій у всі аспекти життя.

Цифрові технології впроваджуються в бізнес-процеси з урахуванням їхньої економічної вигоди та сприяють глобальній конкурентоспроможності. Зниження вартості та доступність послуг через хмарні технології роблять цифрові інновації привабливими для розвитку бізнесу. Цифрові технології також перетворюють сфери послуг, дозволяючи здійснювати віддалену роботу, проводити відеоконференції та отримувати доступ до товарів та послуг через Інтернет. Це сприяє соціальному розвитку, полегшуючи доступ до основних послуг, таких як охорона здоров'я та освіта. [6]

Проте, разом із позитивними аспектами, цифровізація стикається з викликами. Автоматизація та роботизація можуть викликати безробіття та нерівність доходів. Проблеми безпеки, цифровий розрив та питання конфіденційності даних стають актуальними проблемами.

Для подолання цих викликів необхідно сприяти формуванню глобальної цифрової сумісності, ліквідувати цифровий розрив та створювати надійні технології для всіх. Міжнародні правила, партнерства та підтримка для розвитку інфраструктури та технічної освіти є ключовими факторами для досягнення цих цілей. [4]

Важливо виробити баланс між розвитком технологій та збереженням економічної та соціокультурної стійкості суспільства. Управління цифровими технологіями повинно ґрунтуватися на прозорості, ефективності та довірі, щоб забезпечити сталість та благополуччя у цифровому віці.

У захоплюючому світі наукових відкриттів і технологічного прогресу цифрова трансформація виступає як ключовий фактор, який не лише поєднує в собі сукупність викликів, але й розкриває безмежні можливості. Особливо важливо розглядати це явище в контексті наукових термінів, де синергія викликів і можливостей створює новий ландшафт для досліджень та інновацій.

Серед викликів, з якими стикається цифрова трансформація у науковому середовищі, можна виокремити фрагментацію даних. Обробка і аналіз об'ємних інформаційних потоків з різних джерел потребує вдосконалення методів стандартизації та інтеграції, щоб ефективно використовувати цей величезний обсяг інформації. Крім того, з інтенсифікацією цифрових процесів виникає проблема кібербезпеки, яка вимагає постійного вдосконалення систем безпеки для захисту цінних даних від потенційних кібератак.[5]

З іншого боку, цифрова трансформація відкриває широкі горизонти можливостей. Можливість проводити аналітику в реальному часі створює фундаментальні зміни в способах, якими науковці приймають рішення та вивчають нові явища. Використання штучного інтелекту та алгоритмів машинного навчання розширює потенціал для автоматизації та оптимізації наукових досліджень, вносячи нові підходи у сферу наукового пізнання. Не менш важливою є глобальна колаборація, яку забезпечують засоби цифрової комунікації, відкриваючи нові перспективи для спільних досліджень та обміну знаннями між науковцями із різних куточків світу.

В умовах освітнього середовища акцентується на стратегічній орієнтації на розвиток інформаційно-цифрової компетентності здобувачів, що є необхідною передумовою для їх успішної життєдіяльності. Ця парадигма реалізується через побудову відповідної стратегії професійної діяльності викладача, яка є важливим фактором у контексті трансформації системи освіти на засадах інформаційного підходу.[1]

Вивчення практики роботи вищих освітніх закладів підтверджує, що наявний рівень цифрової компетентності викладачів певною мірою відповідає вимогам педагогічної науки та практики у контексті трансформації освітньої системи.

Цифрові технології, відзначаючись різноманітністю, стають невід'ємними інструментами для сучасного освітнього простору. Вони сприяють персоналізації навчання, підвищенню мотивації здобувачів та спрощенню діяльності викладачів і управлінців. Застосування електронних, мультимедійних підручників, інтерактивних комплексів та цифрових вимірювальних лабораторій сприяє створенню ефективного освітнього середовища.

Цифровий університет надає можливість доступу до електронного освітнього контенту, сприяючи організації та контролю навчальної діяльності здобувачів. Це розширює коло можливостей для здобувачів, а також підвищує їх відповідальність за власні навчальні досягнення.

Застосування цифрових технологій дозволяє більш продуктивно впроваджувати діяльнісний підхід у навчання здобувачів, збільшуючи швидкість сприйняття та глибину засвоєння інформації. Використання нових методик навчання, спрямованих на підвищення якості та ефективності освіти, вимагає впровадження цифрової трансформації у навчальний процес.

Сучасний етап економічної глобалізації визначається основною рисою - переходом до цифрової економіки та втіленням цифрової трансформації у сфері бізнесу та управлінських процесів. Важливим аспектом є формування цифрових стратегій та бізнес-моделей, які служать основою для розвитку підприємств.[2]

Цифрова стратегія розглядається як концептуальна рамка, спрямована на перетворення організації в цифрову, зокрема, забезпечуючи інтерактивність з клієнтами, індивідуалізацію пропозицій та використання даних для прийняття рішень та виконання основних бізнес-функцій. Цифрова фірма акцентує на цифровій підтримці бізнес-процесів і послуг за допомогою сучасних технологій і інформаційних систем, заснованих на використанні інформаційних технологій.

Проникнення цифрового стратегування в менеджмент веде до перегляду стратегічних підходів, таких як корпоративна, конкурентна, та функціональні стратегії. Наявність цифрової стратегії вимагає цифрової трансформації бізнес-моделі, зокрема, формування нових організаційних структур управління, використання принципів проектування, створення спеціалізованого підрозділу та призначення Chief Digital Officer (CDO) для управління цифровою програмою. Ключові завдання включають розмежування функцій CDO та CIO, а також розвиток цифрової компетентності працівників.

У висновках можна сказати, що цифрова трансформація представляє собою комплексний процес, спрямований на перетворення різних сфер суспільства та економіки за допомогою цифрових технологій. Вона призводить до розширення доступу до різних послуг, зменшення витрат, підвищення ефективності та покращення конкурентоспроможності бізнесу.

У науковому середовищі виникають виклики, такі як фрагментація даних та проблеми кібербезпеки, але цифрова трансформація також відкриває безмежні можливості для наукових досліджень та інновацій. Важливо забезпечити ефективну обробку та аналіз інформації, а також зміцнити кібербезпеку. У сфері освіти цифрова трансформація розширює можливості для персоналізації навчання, підвищення мотивації та створення ефективного освітнього середовища. Важливо розвивати цифрову компетентність здобувачів та викладачів, а також впроваджувати цифрові технології для оптимізації навчального процесу. У бізнесі цифрова трансформація вимагає формування цифрових стратегій та бізнес-моделей для підприємств, щоб вони могли успішно адаптуватися до нових умов глобальної цифрової економіки.

Отже, цифрова трансформація є ключовим фактором розвитку суспільства, економіки, науки та освіти, але її успішна реалізація вимагає вирішення викликів і пильне управління цифровими технологіями.

Список літератури

1. Вектори економічного розвитку 2030. Кабінет міністрів України. Центр економічного відновлення. 2020. 416 с.

2. Коляденко С.В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні та світі. Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2016. № 6. С. 105—112.
3. Краус, К.М. Краус, Н.М., Штепа, О.В. Індустрія Х.0 і Індустрія 4.0 в умовах цифрової трансформації та інноваційної стратегії розвитку національної економіки. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/pdf>
4. Струтинська І.В. Дефініції поняття "цифрова трансформація". Причорноморські економічні студії. 2019. Вип. 48 (2). С. 91—96.
5. Digital economy report 2019 Embargo Digital Economy Report 2019. United Nations Conference On Trade And Development. URL: https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/der2019_en.pdf
6. Digital Economy and Society Index 2018 Report – European Commission. 2018. URL: <https://ec.europa.eu/digital-singlemarket/en/news/digital-economy-and-society-index-2018->

УДК 378.14

І.А. Романенко, Н.А. Крахмальова

KNUTD@edu.ua

Київський національний університет технологій та дизайну, Київ

ВПЛИВ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ВУЗАХ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА

Підприємництво є важливим для розвитку економіки, створення робочих місць і покращення якості життя, одночасно адаптуючись до потреб сучасного суспільства. Інноваційне підприємництво може надати ідеї, які допоможуть розвивати новий і існуючий бізнес, розробляти продукти для покращення місцевих громад і заохочувати зміни для покращення досвіду клієнтів. Інновації є основним компонентом успішного бізнесу. Розвиток інноваційної економіки, як доведено світовою практикою, забезпечується виключно за рахунок знань, інформації, новітніх технологій, людського потенціалу. Саме знання забезпечують розвиток економіки, її конкурентоспроможність, створення високотехнологічних робочих місць в різних галузях, що необхідно для задоволення економічних і соціальних потреб суспільства.

Підприємництво є ключовим стимулом економічного зростання, створення нових робочих місць та підвищення рівня життя. Успішні підприємці створюють інновації, розширюють бізнес та забезпечують стабільність економіки. Однак для досягнення цих цілей необхідні кваліфіковані фахівці, які мають не тільки теоретичні знання, але й практичні навички.

Один із основних чинників, що впливає на якість підготовки фахівців, це вища освіта. Вищі навчальні заклади, такі як університети та коледжі, мають важливу роль у формуванні професійної кваліфікації молодих людей. Однак якість освіти в цих закладах може бути досить різною. Одним із важливих аспектів підготовки фахівців є надання практичних навичок. Підприємці потребують знань і навичок, які можна застосовувати в реальних умовах бізнесу. Важливо, щоб студенти мали можливість стажуватися в підприємствах, брати участь у проєктах та розвивати практичний досвід ще під час навчання.

Сучасний бізнес швидко змінюється під впливом технологічних та економічних тенденцій. Тому важливо, щоб освіта була орієнтована на виклики, з якими стикаються підприємці сьогодні. Це включає в себе навчання цифровим технологіям, управління ризиками, маркетинг та інші актуальні навички. Ще однією важливою складовою якості підготовки фахівців є співпраця між вищими навчальними закладами та бізнес-середовищем. Університети та підприємства можуть спільно розробляти навчальні програми, організувати лекції, семінари та стажування для студентів. Сучасна вища освіта передбачає забезпечення інтелектуального потенціалу суспільства шляхом практично-професійної підготовки фахівців. Практичне застосування освітнього потенціалу не тільки для самореалізації та самовираженні у суспільстві, а й для створення і отримання благ та забезпечення росту людського капіталу є одним із показників якості і актуальності освітніх послуг на даному етапі розвитку національної економіки. Освітні послуги є специфічним видом товару, що надаються вищим навчальним закладом, та отримуються кінцевим і єдиним споживачем освітніх послуг – здобувачем вищої освіти.

Вплив якості підготовки фахівців в вищих навчальних закладах на розвиток підприємництва є надзвичайно важливим. Якість освіти визначає готовність молодих людей до викликів бізнесу та їхню здатність сприяти економічному зростанню. Тому важливо інвестувати у вищу освіту, розвивати практичні навички та сприяти співпраці між університетами та підприємствами. Тільки так ми зможемо забезпечити стійкий розвиток підприємництва та економіки в цілому.

Ось декілька ключових аргументів, які підтримують актуальність цієї теми:

1. Глобальна конкуренція: Сучасні ринки дуже конкурентоспроможні, і підприємства постійно шукають нові способи відрізнятись від конкурентів. Інновації є ключовим інструментом для досягнення цієї мети.
2. Зміна технологічного ландшафту: Швидкий розвиток технологій створює безліч нових можливостей для інноваційних підприємств. Дослідження цієї теми допомагають розуміти, як використовувати нові технології для створення конкурентних переваг.